

760D.61/1241: Telegram

The Minister in Finland (Schoenfeld) to the Secretary of State

GRANKULLA (HELSINKI), March
8, 1940—4 p.m.

[Received 5:44 p.m.]

133. I spoke to the Minister for Foreign Affairs this afternoon in the sense of your telegram No. 81, March 7. He expressed deep appreciation of your action especially when I pointed out that your *démarche* at Moscow had doubtless been decided upon before you could have received my telegram No. 132 of yesterday and had therefore not been motivated by his requests of yesterday but was spontaneous.

Tanner told me that the military position was unchanged and that Finnish Government had requested additional British bombing planes which had been promised and which if now available would have made defense of Viborg much easier.

I mentioned the rumor that Soviet Government had served an ultimatum requiring answer to its demands before tonight and he explained that probable foundation for this story was the fact that the Russians had threatened on February 28 to increase their demands if those then made were not accepted by March 1. At the request of the Finnish Government for more time the Russians had, however, desisted from this requirement.

The negotiations had been conducted throughout with the aid of the Swedish Government and had taken place both through Swedish Legation at Moscow and Soviet Legation at Stockholm. I inquired whether the report was true that former President Svinhufvud and Minister Paasikivi were in Stockholm at the present time. Tanner said the former had probably gone to Germany where he is highly regarded, but if so, he had done so without any mission on behalf of the Finnish Government. As for Paasikivi, the Minister for Foreign Affairs told me under the promise of absolute secrecy that he was now in Moscow and in negotiation with Molotov. When I asked his opinion as to the prospect of successful outcome of the negotiations Tanner merely referred to this fact.

I inquired whether the Russians had made any allusion during the current negotiations to the continuance of Tanner himself and of Field Marshal Mannerheim in the Finnish political world and he said they had made no reference to domestic political matters in Finland.

Answering my query as to the Soviet view of the relation of the Terijoki régime to the present situation Tanner said with a smile that much more important personalities than Kuusinen had been liquidated in Russia when deemed expedient.

I also asked Tanner whether the Germans had brought active pressure to bear on Finland recently, and he answered in the negative saying that report just received from Finnish Legation at Berlin regarding Sven Hedin's latest conversation with Hitler had been marked chiefly by the latter's ranting about Finland's alleged unfriendliness to Germany which could therefore take no interest in this country. Tanner said that nevertheless Germany had throughout taken a sufficient guarantee. Regarding the Swedes he said their great fear was of an Allied passage through their country and this accounted for their intensive activity to bring about present negotiations.

SCHOENFELD

Source: Foreign relations of the United States. Diplomatic papers. 1940. Volume I. General. (ACTIVITIES OF THE SOVIET UNION IN E A S T E R N EUROPE, AND SOVIET RELATIONS WITH THE BELLIGERENT POWERS). Department of State, Historical Division, Bureau of Public Affairs, 1959. (*University of Wisconsin Digital Collections*)

USA:n Suomen lähettiläs (Schoenfeld) ulkoministerilleen

GRANKULLA (HELSINKI), 8. maaliskuuta
1940—4 ip.

[Vastaanotettu 5:44 ip.]

133. Puhuin [Suomen] ulkoministerille sähkeenne n:o 81 hengessä 7. maaliskuuta. Hän esitti syvän arvostuksensa toimenpiteillenne, kun mainitsin, että mielipiteenne ilmaisu Moskovassa oli epäilemättä päätetty ennen kuin olitte voinut saada eilisen sähkösanomani n:o 132 eikä siksi ollut hänen eilisten pyyntöjensä aikaansaamia vaan oma-aloitteisiamme.

Tanner kertoi minulle, että sotilaallinen tilanne oli muuttumaton ja että Suomen hallitus on pyytänyt lisää englantilaisia pommikoneita, mitkä oli luvattukin, ja mitkä tekisivät, jos ne olisivat käytettävissä, Viipurin puolustuksen paljon helpommaksi.

Mainitsin huhusta, että neuvostohallitus on antanut ultimaatumia, johon se edellyttää vastausta ennen iltaa. Hän selitti, että tämän tarinan todennäköinen tausta on siinä, että venäläiset ovat uhanneet helmikuun 28:nä lisätä vaatimuksiaan, jos jo tehtyjä ei hyväksytä maaliskuun 1:een mennessä. Suomen hallituksen pyynnöstä saada lisää aikaa venäläiset ovat kuitenkin luopuneet tästä vaatimuksesta.

Neuvotteluja on käyty koko ajan Ruotsin hallituksen avulla ja ne ovat tapahtuneet Ruotsin Moskovian lähetystön ja Neuvostoliiton Tukholman lähetystön kautta. Tiedustelin, pitikö se tieto paikkansa, että entinen presidentti Svinhufvud ja ministeri Paasikivi ovat Tukholmassa paraikaa. Tanner sanoi, että edellinen on luultavasti mennyt Saksaan, jossa häntä suuresti arvostetaan, ja jos asia on niin, hän liikkuu ilman mitään Suomen hallituksen puolelta saatua tehtävää. Mitä Paasikiveen tulee, ulkoministeri kertoi minulle luvattuani pitää asian äärimmäisen salaisena, että hän on nyt Moskovassa ja neuvotteluissa Molotovin kanssa. Kysyessäni häneltä neuvottelujen menestymisen näköaloista, Tanner vain viittasi tähän seikkaan.

Kysyin, ovatko venäläiset nykyisten neuvottelujen aikana mitenkään vihjanneet Tannerin itsensä ja sotamarsalkka Mannerheimin jatkamiseen Suomen poliittisessa maailmassa. Hän sanoi, että he eivät ole mitenkään viitanneet Suomen sisäpoliittisiin asioihin. Vastauksena kysymykseeni Neuvostoliiton näkemyksestä Terijoen hallituksen suhteesta nykyiseen tilanteeseen, Tanner sanoi hymyillen, että paljon tärkeämpiä persoonia kuin Kuusinen on likvidoitu asian niin vaatiessa.

Kysyin Tannerilta myös, ovatko saksalaiset painostaneet viime aikoina Suomea johonkin suuntaan, hän vastasi kieltävästi sanoen, että hän on juuri saanut Suomen Berliinin lähetystöltä raportin, joka koskee Sven Hedinin viimeisintä keskustelua Hitlerin kanssa. Leimaa-antava oli tämän Suomea koskeva haukkuminen sen väitetystä epäystävällisyydestä Saksaa kohtaan, joka ei siksi ole kiinnostunut koko maasta. Tanner sanoi, että Saksaa on kuitenkin koko ajan pidetty riittävänä takuuna. Ruotsalaisia koskien hän sanoi heidän suurena pelkonaan olleen liittoutuneiden kulku heidän maansa läpi ja tällä oli osuutensa heidän voimakkaassa aktiivisuudessaan saada aikaa nykyiset neuvottelut.

SCHOENFELD

Lähde: Foreign relations of the United States. Diplomatic papers. 1940. Volume I. General. (ACTIVITIES OF THE SOVIET UNION IN E A S T E R N EUROPE, AND SOVIET RELATIONS WITH THE BELLIGERENT POWERS). Department of State, Historical Division, Bureau of Public Affairs, 1959. (*University of Wisconsin Digital Collections*)